

HALACHIC AND HASHKAFIC ISSUES IN CONTEMPORARY SOCIETY

21 - MASHIACH AND THE WORLD TO COME: PART 2 OU ISRAEL CENTER - SUMMER 2016

A] MASHIACH BEN YOSEF

1. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ה' אֶת־בְּעָה תְּרַשִּׁים (זכריה ב:ג). מאן נינהו ארבעה חרשים? אמר רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא: משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, ואליהו, וכהן צדק

סוכה נב:

2. חרשים - אומנים. משיחים שניהם חרשים לצנין צית המקדש. אליהו חרש אצון, שצנה מזבח צהר הכרמל, ומלינו שהוא עתיד להשתלח. וכהן צדק - הוא שם בן נח

רש"י שם

Chazal discuss TWO Meshichim - Mashiach ben Yosef and Mashiach ben David. Both are called 'craftsmen' as they will be involved in building the Beit Mikdash

3. וּמִשְׁחַתְּ אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ וְקִדְשְׁתָּ אֹתוֹ

שמות מ:יא

The verses dealing with the creation of the Mishkan refer to the anointing of the kiyor

4. (יא) וַתִּרְבֵּי יַת כִּיּוֹרָא וַיַּת בְּסִיסִיָּה וַתִּקְדָּשׁ יַתִּיהָ מְטוּל יְהוֹשֻׁעַ מְשׁוּמְשָׁנָה רַבָּא דְסַנְהֶדְרִין דְּעַמִּיָּה דְּעַל יְדוּי עֲתִידָא אֲרַעָא דִּישְׂרָאֵל לְאִיתְּפַלְגָא וּמְשִׁיחָא בְּרַ אֲפְרַיִם דְּנַפְיָק מִיְנִיהָ דְּעַל יְדוּי עֲתִידִין בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמִנְצְחָא לְגוּג וּלְסִיעֲתִיהָ בְּסוּף יוֹמָא

תרגום המיוחס ליונתן - תורה שמות פרק מ פסוק יא

Targum Yonatan saw in this a reference to 'Mashiach ben Efraim' who would one day rise to fight the wars of the Jews

5. [בְּיָמֵם הָהוּא יִגְדַל הַמַּסְפָּד בִּירוּשָׁלַם בְּמַסְפַּד הַדְּדָרְמוֹן בְּבִקְעַת מְגִדוֹן:] וְסַפְּרָה הָאֲרָץ מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבָד מִשְׁפָּחוֹת בֵּית־דָּוִד לְבָד וּמְשִׁיחָם לְבָד (זכריה יב יא-יב) ... הָא הַסְפִּידָא מֵאֵי עֲבִידִתִּיהָ? פְּלִיגִי בַּה רַבִּי דוּסָא וּרְבַנְנָן. חַד אִמְרֵ: עַל מְשִׁיחַ בְּנֵי יוֹסֵף שְׁנַהֲרָג

סוכה נב.

One of the very few things that Chazal say about Mashiach ben Yosef is that he will be killed

6. וְסָרְהָ קִנְיַת אֲפְרַיִם וְצַרְרֵי יְהוּדָה יִפְרְתוּ אֲפְרַיִם לֹא־יִקְנָא אֶת־יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא־יִצַּר אֶת־אֲפְרַיִם: (רש"י - משיח בן יוסף ומשיח בן דוד לא יקנאו זה בזה)

ישעיהו פרק יא:יג

The ultimate union between Yehudah and Yosef (Efraim) is a significant factor in Yemot HaMashiach

7. The essential task of Mashiach ben Yossef is to act as precursor to Mashiach ben David: he will prepare the world for the coming of the final redeemer. Different sources attribute to him different functions, some even charging him with tasks traditionally associated with Mashiach ben David (such as the ingathering of the exiles, the rebuilding of the Bet Hamikdash, and so forth).
 The principal and final function ascribed to Mashiach ben Yossef is of political and military nature. He shall wage war against the forces of evil that oppress Israel. More specifically, he will do battle against Edom, the descendants of Esau. Edom is the comprehensive designation of the enemies of Israel¹, and it will be crushed through the progeny of Joseph. ....
 The immediate results of this war will be disastrous: Mashiach ben Yossef will be killed. This is described in the prophecy of Zechariah, who says of this tragedy that "they shall mourn him as one mourns for an only child." (Zechariah 12:10). His death will be followed by a period of great calamities. These new tribulations shall be the final test for Israel, and shortly thereafter Mashiach ben David shall come, avenge his death, resurrect him, and inaugurate the Messianic era of everlasting peace and bliss.

from an article by R' Immanuel Schochet (d. 2013)²

8. ואומר אחרי זה, כי על שני הענינים יחד, ר"ל אם לא נחזור בתשובה ויהיו המאורעים של בן יוסף, ואם נחזור בתשובה ולא יהיו, יראה לנו משיח בן דוד פתאום. ואם יהיה משיח בן יוסף קודם לו, יהיה כשליח לו וכמתקן האומה וכמסקל הדרך

ספר האמונות והדעות מאמר ח

Rav Saadia Gaon writes that role of Mashiach ben Yosef is to prepare the way for Mashiach ben David. But the events of his days are contingent and not decreed. If the Jewish people do teshuva there is no inevitability to the death of Mashiach ben Yosef!

9. [דָּרַךְ כּוֹכָב מִעֵקֶב וְקָם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל (במדבר כד:יז)] והכוונה בזכר כי אם ישראל יהיו בגדר שיחיו נקראים 'יעקב' לא יחיר להם אלא משיח בן דוד אצל משיח בן אפרים ימות במלחמה ראשונה, שיכרגו רומילום, כאומרם ז"ל. אצל אם ישראל יהיו כולן לדיקים שצטט 'ישראל' יתכנו, אז אפילו אותו שצטט שהוא משיח הכח מאפרים, 'וקס' - פירוש תהיה לו תקומה לפני אויביו ולא יכרגו רומילום

אור החיים על במדבר כד:יז

The Orach Chaim sees the same ideas in the prophecies of Bilaam

10. אולם בקצת המדרשים יראה בוא משיח בן יוסף קדם משיח בן דוד .... וקצת הגאונים דברו בו. ולפי שלא התבאר באמתתו, לא ראינו להאריך בו

אור ה' (ר' חסדאי קרשקש) מאמר ג' כלל ח' סוף פרק א'

Ultimately, references to Mashiach ben Yosef are few, fragmented and unclear and most mefarshim have not felt it worthwhile to comment on them!

11. כי משיח בן יוסף הוא בסוד השמאל, והוא בסוד החיצוניות הצריך לכל התקונים האלה. ומשיח בן דוד הוא בסוד הימין, הצריך שיהיה מתחבר אליו, והגאולה שלמה

ספר קנאת ה' צבאות של הרמחל חלק שני

The Ramchal describes Mashiach ben Yosef as representing a 'chitzoniut' which requires 'tikun' before Mashiach ben David can come

1. In the uncensored versions of Pirkei deRebbi Eliezer Ch. 28, the Yishmaelim are named as the final empire to be defeated by Mashiach. See R' Shochet's footnote here for more sources.

2. availableathttp://www.chabad.org/library/moshiach/article_cdo/aid/101747/jewish/Appendix-II

12. **The Lamentation in Jerusalem** on the death of Dr. Theodor Herzl

On that day the lamentation will be great in Jerusalem, like the lamentation of Hadad-rimmon in the valley of Megiddon. (Zecharia 12:11)

.....

So it came about that throughout the Exile there is a see-saw effect of these two opposing forces. At times, there is exhibited a drive toward material, worldly success that flows primarily from the foundation of Joseph and Ephraim; other times there is a stirring of the spiritual drive for observance of Torah and spiritual development, for awe and love of God.

Since it is impossible for our nation to attain its lofty destiny other than by actualizing these two components - the universal symbolized by Joseph, and the distinctive symbolized by Judah - there arise in the nation proponents of each aspect. Those who would enhance spirituality prepare the way for Messiah son of David, whose focus is the final destiny. Truly the focus of life is spiritual attainment, except that the spiritual can only develop properly if it is accompanied by all the material acquisitions of which a full-bodied nation is in need. Those who redress the material, general aspects of life prepare the way for Messiah son of Joseph.

When these two forces work at cross purposes as a result of the calamity of exile, shortsightedness and disarray, these are the 'birthpangs of Messiah', or to be more exact, the 'birthpangs of Messiahs' (plural). The Psalmist (89:52) writes: 'That Your enemies have defied, O Lord; that they have defied the footsteps of Your Messiahs' עֲקֻבוֹת מְשִׁיחֶיךָ Two footsteps of two Messiahs.

Now since the major achievement of Messiah son of Joseph, which is the general advancement of mankind, is accomplished by de-emphasis of the unique Jewish form, Messiah son of Joseph cannot endure, so he is destined to be killed.

When this happens, all will recognize the perversity of the situation. They will realize that it was wrong not to subjugate the universal dimension to the spiritual aspect which is Israel's destiny, to the kingdom of David. 'They will lament him as one laments an only son, and grieve for him as one grieves for the firstborn son.' (Zecharia 12:10) The lamentation for an only child is bereft of hope for future children. Elderly parents who have lost their only son, are totally forlorn. If the verse were to end on that note, it would spell utter doom, but the bitterness is mitigated by intellect. Intellect perceives that the nation has produced the soul of the Messiahs. The nation is not as elderly parents who have lost their only child, but rather as young parents who have lost their firstborn child. Being inexperienced at raising children, they did not attend properly to the child in its state of illness, so the child succumbed.

By the same token, the nation comes to the realization that it did not know how to make proper use of this universalist dimension, did not understand how it could contribute to Israel's unique destiny. In that way, it could have survived. The nation labored under the illusion brought on by the divisiveness of exile that these two forces are truly at odds. The result is that whoever holds up the universal side of the nation becomes unfortunately an enemy of Torah and *mitzvot* (commandments). Contrariwise, whoever focuses on the uniquely Jewish, becomes an adversary of material wellbeing. In the first scenario, the fence of Torah is broken down; in the second, the result is weakness and morosity.

After this latest experience of Messiah son of Joseph's impermanence, let us deduce that truly the two forces are not mutually antagonistic. It is time to bring it all together and to organize the nation's ways. Let every universal perfection serve as a basis for perfecting the uniquely Israelite. Let both parties - those disposed to the material and universal, and those disposed to the spiritual and particularistic - come to the same conclusion.

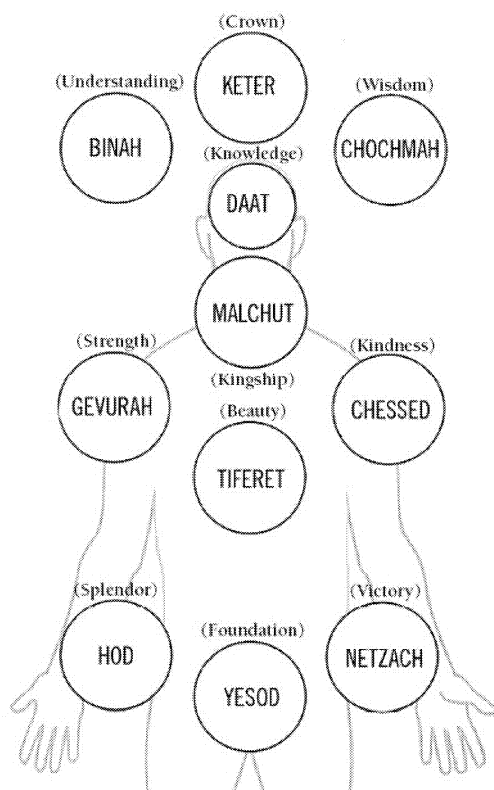
Then the lamentation will be on both sides; both will recognize their mistake. These two forces were created to be united; once rent asunder, they were mutually injurious.

.....

The Zionist vision manifest in our generation might best be symbolized as the “footstep of Messiah son of Joseph” (*ikva de-Mashiah ben Yosef*). Zionism tends to universalism (as opposed to Jewish particularism). It is unequipped to realize that the development of Israel’s general aspect is but the foundation for Israel’s singularity. The leadership of the Zionist movement must be greatly influenced by the gifted few of the generation, the righteous and the sages of Israel. On the other hand, the ideal of Israel’s national renaissance, including all the material accouterment - which is a proper thing when joined to the spiritual goal - to date has not succeeded, and the lack of success has brought on infighting, until finally, the leader of the movement has fallen, a victim of frustration. It behooves us to take to heart, to try to unify the “tree of Joseph” and the “tree of Judah,” to rejoice in the national reawakening, and to know that this is not the end goal of Israel, but only a preparation. ....

This is the benefit to be gained by remorse over one whom we might consider the “footstep of Messiah son of Joseph” (*ikva de-Mashiah ben Yosef*), in view of his influence in revitalizing the nation materially and generally. This power should not be abandoned despite the wantonness and hatred of Torah that results in the expulsion of God-fearing Jews from the movement. We must develop the courage to seek that any power that is of itself good be fortified, and if it is lacking spiritual perfection, let us strive to increase the light of knowledge and fear of the Lord such that it (i.e. the light) is capable of conquering a powerful life-force and of being built up through it. Then there will be fulfilled in us the prophecy, “I will grant unto Zion salvation, unto Israel My glory.” Return (*teshuvah*) must be from our side. Return will be enduring only if all the powers presently found (and possible to be found) in the nation will be vigorous, and directed to good. Then we will be a vessel for the divine will, “a crown of ornament in the hand of the Lord, and a royal diadem in the palm of your God.”

The Lamentation in Jerusalem, Rav Kook. Ma'amarei RAYaH 1 (1980) pp94-99³

Kabbalistic Connections

- Yesod is the sefira linked with Mashiach Ben Yosef
- Malchut is the sefira linked with Mashiach ben David
- Yosef is the 9th sefira leading into Malchut
- So too Mashiach ben Yosef leads into Mashiach ben David
- Note kabbalistic order of the Ushpizin: Yosef - David
- Yosef precedes Yehuda in Egypt
- Shaul leads to David; Mordechai meant to lead to Zerubavel

3. Translation by R. Bezalel Naor, available at <http://shaalvim.co.il/uploads/files/13-d-10-lamentation.pdf>

B] MASHIACH AND OLAM HABA - VISIONS OF A SUPERNATURAL WORLD?

13. ... אבל מקדש העתיד שאנו מלפין צנוי ומשוכלל הוא יגלה ויצא משמים, שנאמר (שמות טו) מקדש ה' כוננו ידיך

רש"י סוכה מא.

Perhaps the most famous source for a supernatural Yomot HaMashiach is this Rashi which states that the Temple will in the future descend miraculously from Heaven.

14. ומל ה' אלהיך את לבבך - ... ונראה מן הכתובים ענין זה שאומר, כי מזמן הבריאה היתה רשות ביד האדם לעשות כרצונו צדיק או רשע, וכל זמן התורה כן, כדי שיהיה להם זכות בבחירתם בטוב ועונש ברצונם ברע. אבל לימות המשיח, תהיה הבחירה בטוב להם טבע, לא יתאוה להם הלב למה שאינו ראוי ולא יחפוץ בו כלל. והיא המילה הנזכרת כאן. כי החמדה והתאוה ערלה ללב, ומול הלב הוא שלא יחמוד ולא יתאוה. וישוב האדם בזמן ההוא לאשר היה קודם חטאו של אדם הראשון, שהיה עושה בטבעו מה שראוי לעשות ולא היה לו ברצונו דבר והפכו, כמו שפירשתי בסדר בראשית (ב-ט). וזהו מה שאמר הכתוב בירמיה (לא-ל-לב), הנה ימים באים נאם ה' וכתתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה לא כברית אשר כרתתי את אבותם וגו', כי זאת הברית אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים ההם נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה. וזהו בטול יצר הרע ועשות הלב בטבעו מעשהו הראוי ....

רמב"ן דברים לו

The Ramban's conception of Mashiach was quite different that of the Rambam. Ramban envisages a world which reverts to the pre-Sin state of Gan Eden, where the laws of the natural world as we know them now cease to apply in the same way.

16. ... הנה אדם הראשון חיה אלף שנה פחות ע' שנה. (והנה מפורש בכתוב שבעונו מת, ואלו לא חטא חיה) יותר ויותר או לעולם. והגויים והיהודים כולנו מודים שחטאו ועונשו של אדם הראשון יתבטל לימות המשיח. אם כן (אחר שיבא המשיח יהיה בטל מכולנו, אבל במשיח עצמו בטל הוא לגמרי, אם כן) ראוי הוא המשיח לחיות אלף ואלפים (שנה) או לעולם ....

כתבי רמב"ן, כרך א, עמ' שט (במהדורה של הרב שעוועל) מספר הויכוח

On this view, Mashiach could be immortal

17. רבי פנחס ורבי לוי ורבי יוחנן בשם ר' מנחם זגליא לעתיד לבא כל הקרבנות בטלין וקרבן תודה אינו בטל כל התפלות בטלות ההודאה אינה בטלה ה"ד (ירמיה לג) קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אומרים הודו את ה' צבאות וגו' זו הודאה ומביאין תודה בית ה' זה קרבן תודה

ויקרא רבה פרשת צו פרשה ט סימן ז

Chazal envisaged a cancellation of the regular system of mitzvot 'Le'atid Lavo'. When is that period?

18. מזמור לתודה (תהילים ק, א - ה) יש לאומרה בנגינה, שכל השירות עתידות ליבטל חוץ ממזמור לתודה

ושלחן ערוך אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן נא סעיף ט

The Shulchan Aruch rules like this position that in the future the current halachic system will no longer be as it is now. Note that the Rambam fiercely argues with this and insists that the mitzva system will never be amended.

19.

וערבה לדי' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות. בעלי החיים, הקרבים למזבח, חל בהם עצמם התקון ע"י התעלותם להיות זבח לדי', שכיון שאין בהם דעת אינם מגיעים להתעלות זו כי-אם במעשה הנעשה בהם בהעלות לדי' דמם וחלבם, שהם עיקר מכוון הנפש. משא"כ האדם, אשר בלבו המבין ישכיל את מעשה הקרבן ויתקרב אל די' בדעתו. אבל לעתיד לבא שפע הדעת יתפשט ויחדר אפילו בבעלי-החיים, לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את די', וההקרבה שתהיה או של מנחה, מהצומח, תערב לדי' כימי עולם וכשנים קדמוניות.

רב אברהם יצחק הכהן קוק - עולת ראייה חלק א' ע' 292

Rav Kook's ultimate vision of Messianic times is one which is also miraculous. Even the animal kingdom will have access to the immensely enhanced 'da'at', to the extent that they will connect with God in their own right and not through elevation by humans (food/korbanot). As such, mankind will revert to being vegetarian, as before the flood.